

PIROS-FEHÉR-ZÖLD

Közhírré tétetik, hogy a pár hete megrendezésre került '56-os forradalom és szabadságharc emlékére megrendezett vetélkedő sikeresen lezajlott! Köszönjük, köszönjük, megérdemeljük a tapsot. De nem csak mi, résztvevő, bohókás, idétlenül kacarászó "vetélkedők".

A délutánra kedves Viki néni órákat, mi több napokat, sőt hovatovább heteket készült-tapasztalatból mondom, nem egyszer "meg lettem fenyítve" a könyvtárban való settenkedés vétké miatt, mikor Viki néni a feladatokkal mókuskodott.

Mert ugyebár, mint csoportunk DÖKösei, minket ért a megtiszteltetés, hogy részt vehetünk ezen a vicces, vetélkedő-feelingű megemlékezésen. Na, mármost mi szépen, komótosan lebattyogtunk, majd másik négy kispajtásunkkal együtt lecsücscentünk piros szerelésünkben az asztalhoz. Tudniillik, mi képeztük a magyar piros-fehér-zöld zászló egy részét szimbolizálva Piros névre hallgató csapatát. Igazán megtisztelő! Viki néni, nagyon ötletes módon a Szeretlek, Magyarország!, M1-en látható, celebeknek kitalált vetélkedő mintájára alkotta meg a feladatokat, ami számunkra egyből pozitívum volt. Ki tudja, hány résztvevő lett azóta fanatikusa a műsornak?...A lényeg, hogy mi nagyon csíptük.

Egy szó, mint száz, a három csapat 6-6 játékos a négytagú zsűrivel szemben, és szinte önkívületi állapotban vártuk az első próbát. Kezdetnek agykapacitásunkat egyelőre nem túlzottan kihasználó feladatunk egy filmrészlet megnézése volt. Bevallom, nem rokkantam bele a gondolkodásba. Aztán, mint lenni szokott, rájöttünk, hogy nem is vagyunk mi akkora zsenik. Amit másokon is tapasztaltunk! Mint a mellékelt

ábra akkortájt mutatta, volt olyan, aki ott tudta meg, hol van a Feszti-körkép, a Kilenclyükú híd, ki volt Árpád vezér, és hogy a hatos lottó heti főnyereménye... Ja, nem, ezt nem akkor tudta meg! És a hangulat egyre csak fokozódott- határozottan állíthatom, jó irányba, miközben túljutottunk a Vetítő és Szóbeszéd című játékokon is. A csapatok, ha emlékeim nem csalnak, pár pont eltéréssel szinte fej-fej mellett haladtak, és ez a mindent eldöntő Fordul a kocka nevű, utolsó menetig így is maradt.

Szomorúan, már-már szégyenkezve vallom be, néha képtelen voltam mindarra a fontos információra koncentrálni, ami elhangzott, hiszen az asztalon hasaltam a nevetéstől. Viki néni, utólag is bocsánatáért esedezem! A játékok viccesek, találóak, érdekesek voltak, és csak napokkal később vettem észre, hogy mekkora nyomot hagyott az agyamban ez az október 18-i „nevetés”. Már tudom, hogy Debrecenben be kell tenni az ajtót, különben kimegy a disznaj!... Elnézést kérek mindenkitől, aki nem érti, de a délután talán egyik legemlékezetesebb bakiját elevenítettem fel magamban.

Mint írtam, az értékelés pontok alapján történt, amiket a zsűritagoktól kaptunk. Azt hiszem, megragadnám az alkalmat, hogy ünnepélyesen bejelentsem, a vetélkedőt a Pirosak nyerték! Emlékbe egy ötletesen, Viki néni által formatervezett és kivitelezett emléklap-prototípust és egy nagy tábla, finom Boci csokit vihettünk haza. Még egyszer szeretnénk megköszönni minden résztvevő nevében ezt az emlékezetes „forradalmat”. ☺